

míci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsus me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pronihilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsus:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Añã. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Añã. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte.

Psalmus xij.

Quemádmódu desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánimam meam ad te Deus.

Sitívit ánimam meam ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante fácies Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiónis, et confessiόnis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánimam mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: *

salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad méipsum ánimam meam conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánimam meam? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añã. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte.

V. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. **R.** Inter úbera mea commorábitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. de xij. stellis.

Lectio íb.

Artyrium Virginis tam in Simeónis prophétia, quam in ipsa Dóminicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsius ánimam (ad Mariám autem dicébat) pertransibit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin nonnisi eam pertransiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteaquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsius plane non áttigit ánimam crudélis lancea, quæ ipsius apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsius nimirum ánimam jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avélli.

R. Jesum bajulántem sibi crucem, * Sequebátur turba mulierum, quæ plangebant, et lamentabántur eum. **V.** Fíliæ Jerúsalem

super vos ipsas flete, et super filios vestros. — Sequébatur.

Lectio h.

TUam ergo pertransiuit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito predicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excēsserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, revēra pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animæ et spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra licet sæxia, licet færra pectora, sola recordatio scindit?

℞. Postquam venērunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. **℣.** Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransiuit. — Stabat autem.

Lectio ij.

NON mirēmini, fratres, quod Mariæ Martyr in anima fuisse dicatur. Mirētur qui non meminerit se audivisse Paulum inter máxima Gēntium crimina memorāntem, quod sine affectiōne fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatiēntem, quam Mariæ Filium patiēntem? Ille etiam mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud caritas, qua majorem nemo habuit: fecit et hoc caritas, cui post illam similis altera non fuit.

℞. Joseph ab Arimathea, * Pētiit corpus Jesu, quod de cruce depositum, * Suo complexu Mater excēpit. **℣.** Dolens Sunamis sinu et genibus suis sustinuit mortuum filium. — Pētiit. Gloria Patri. Suo.

In III. Nocturno.

Añā. Intendērunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus lxxij.

℟. Xaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudiēne operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas: * intendērunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbito sagittabunt eum, et non timēbunt: * firmaverunt sibi sermōnem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Añā. Intendērunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Añā. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequo.

Psalmus lxxij.

Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: * sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequo?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore

óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbéntur vehementer omnes inimici mei : * convertántur et erubescant valde velociter.

Añã. Anima mea turbata est valde, sed tu Dómine úsquequo?

Añã. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Psalmus cxi.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timéimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatae sunt aquae eórum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificávit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et videte opera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacate, et videte quóniam ego sum Deus : * exaltabor in Géntibus, et exaltabor in terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

℟. Per te salutem hauriamus, Virgo María. **℞.** Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xix.

In illo tempore : Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléo-

phæ, et María Magdaléne. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

De institut. Virg. cap. vij.

Stabat juxta crucem Mater, et fugiéntibus viris, stabat intrépida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectabat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat omnibus futúram redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectáculo, quæ non metúerat peremptórem. Pendebat in cruce Fílius, Mater se persecutóribus offerébat.

℞. Quis tibi sensus fuit, o Mater dolorum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monumento? **℟.** Considerate, et videte, si est dolor, sicut dolor meus. — Dum Joseph.

Lectio viij.

Ex ejusd. Epist. xxv. ad Eccl. Vercell. prope fin.

María Mater Dómini ante crucem Fílii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joánnes Evangelista. Mundum álii concússum in passióne Dómini conscripserunt, cœ-

lum ténebris obductum, refugisse solem, in paradísium latrónem, sed post piam confessionem, receptum. Joánnes docuit quod álii non docuerunt, quem admodum in cruce pósitus Matrem appelláverit. Pluris putátur, quod victor suppliciórum pietátis officia Matri exhibébat, quam quod regnum cœléste donábat. Nam si religiósus est, quod latróni donátur vénia, multo uberióris pietátis est, quod a Fílio Mater tanto afféctu honorátur.

℞. In toto corde tuo gémitus Matris tuæ ne obliviscáris, * Ut perficiatur propitiatio, et benedictio. **℟.** Ave princeps generosa, Martyrúmque prima rosa, Virginúmque lílium. — Ut perficiatur. **Gloria Patri.** Ut perficiatur.

Lectio ix. erit de Homilia Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES,
et per Horas, **Añæ.**

1. Quo ábiit * dilectus tuus, o pulchérissima mulierum? Quo declinávit dilectus tuus, et quærémus eum tecum?

2. Recédite a me, * amare flebo, nolite incúmbere ut consolémini me.

3. Non est ei species, * neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus.

4. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

5. Fulcite me floribus, * stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Thren. ij. d

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te filia Jerusalem? cui exaequabo te, et consolabor te virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

Summæ Deus clementiæ,

Septem dolores Virginis, Plagasque Jesu Filii

Fac rite nos revolvere.

Nobis salutem conferant

Deiparæ tot lacrymæ,

Quibus lavare sufficis

Totius orbis crimina.

Sit quinque Jesu vulnerum

Amara contemplatio.

Sint et dolores Virginis

Æterna cunctis gaudia.

Jesu, tibi sit gloria,

Qui passus es pro servulis,

Cum Patre, et almo Spiritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

¶ Maria Virgo per virtutem tot dolorum. ¶. Fac nos gaudere in regno cœlorum.

Ad Benedictus, Añã. Venite ascendamus ad montem Domini, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Deus, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriôsæ Virginis et Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius, ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Comm. Domin. occur.

Ad Primam in ¶. br.

¶. Qui passus es propter nostram salutem.

AD TERTIAM.

Capit. Cui comparabo ut supra.

¶. br. O vos omnes,

* Qui transitis per viam.

O vos. ¶. Attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui.

Gloria Patri. O vos.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

¶. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Capitulum. Thren. j. **P**lorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est

qui consolatur eam ex omnibus caris ejus.

¶. br. Defecerunt, * Præ lacrymis oculi mei. Defecerunt. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea. Præ. Gloria. Defecerunt.

¶. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi. ¶. Inter ubera mea commorabitur.

AD NONAM.

Capitulum. Thren. ij. f

Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

¶. br. Fasciculus myrrhæ, * Dilectus meus mihi. Fasciculus. ¶. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus. Gloria. Fasciculus.

¶. Anima mea liquefacta est. ¶. Ut dilectus locutus est.

IN II. VESPERIS.

Añã et Capitulum ut in Laud. 425. Psalmi ut in Festis B. M. V. [191]

Hymn. ut in j. Vesp. 413.

¶. Regina Martyrum ora pro nobis. ¶. Quæ juxta crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Añã. Oppressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebræ meæ caligaverunt.

Commem. Dominicæ.

DIE XVI. SEPTEMBRIS. SS. Cornelii et Cypriani Pontificum et Martyrum. Semiduplex.

Omnia de Comm. plurim. Mart. [49] præter seq.

Añã. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

¶. Lætamini in Dño.

Oratio.

Beatorum Martyrum, pariterque Pontificum, Cornelii et Cypriani nos quaesumus Domine festa tueantur: et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Et fit Commem. SS. Euphemiæ, Luciæ, et Geminiani Martyrum.

In Vesp. Añã. Gaudent in cœlis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

¶. Exsultabunt.

In Laud. vero Añã. Istorum est. ut supra.

¶. Lætamini in Dño.

Oratio.

Præsta, Domine, precibus nostris cum exultatione proventum: ut

sanctorum Martyrum Euphemiae, Luciae, et Geminiani, quorum diem passionis annua devotione recolimus, etiam fidei constantiam subsequamur. Per Dominum nostrum.

Si Festum SS. Cornelii et Cypriani occurrerit in Dominica, fit Officium de Festo Septem Dolorum B. M. V., cum ix. Lect. de Homilia et Commem. Domin., ac SS. Martyrum Pontificum in utrisque Vesp. et Laud., necnon SS. Euphemiae, Luciae et Geminiani Martyrum in j. Vesp. et Laud. tantum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quatuor Temp. Lect. Fratres, Debitores. de Comm. plurim. Mart. [53] et ix. Lectio de Homilia Feriae occurr., cum ejus Comm. ad Laudes tantum.

In II. Nocturno.

Lectio iii.

Cornelius Romanus, Gallo et Volusiano imperatoribus pontificatum gerens, cum Lucina femina sanctissima, corpora Apostolorum Petri et Pauli e catacumbis in opportuniorem locum transtulit: ac Pauli corpus Lucina in suo praed-

idio via Ostiensi, prope eum locum, ubi fuerat gladio percussus, collocavit: Cornelius principis Apostolorum corpus non longe inde, ubi crucifixus fuerat, reposuit. Quod cum ad imperatores delatum esset, et Pontifice auctore multos fieri Christianos, mittitur is in exsilium ad Centum cellas; ubi eum sanctus Cyprianus Episcopus Carthaginiensis per litteras est consolatus.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praecipis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in Mari rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. — Terra apparuit.

Lectio v.

HOC autem christianae caritatis officium cum frequens alter alteri persolveret, deteriorem in partem id accipientes imperatores, accersitum Romanum Cornelium, tamquam de maiestate reum plumbatis caedi, raptumque ad Martis simulacrum ei sacrificare jubent. Quam impietatem cum ille detesta-

retur, ei caput abscessum est, decimo octavo Kalendas Octobris: cujus corpus beata Lucina clericis adiutoribus humavit in arenaria praedii sui prope coemeterium Callisti. Vixit in pontificatu annos circiter duos.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut heredes.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri de Scripturis ecclesiasticis.

Lectio vi.

Cyprianus Afer, primum gloriose rhetoricam docuit: exinde suadente Presbytero Caecilio, a quo et cognomentum sortitus est, Christianus factus, omnem substantiam suam pauperibus erogavit. Ac post non multum temporis electus in Presbyterum, etiam Episcopus Carthaginiensis constitutus est. Hujus ingenii superfluum est indicem texere, cum sole clariora sint ejus opera. Passus est sub Valeriano et Gallieno principibus,

persecutione octava, eodem die, quo Romae Cornelius, sed non eodem anno.

R. Tamquam. [52]

In iij. Nocturno, Homilia. Dominus ac Redemptor. de Communi. [55]

Pro SS. MM. Euphemia, Lucia, et Geminiano.

Lectio ip.

Euphemia, Lucia, et Geminianus, in persecutione Diocletiani, non eodem loco, sed eodem die, martyrio coronati sunt. Euphemia virgo apud Chalcedonem, Prisco proconsule, varia tormentorum genera, virgarum, equulei, rotarum, ignis constanter passa; demum bestiiis objecta, una ex iis morsum sancto corpori infigente, ceteris pedes ejus lambentibus immaculatum spiritum Deo reddidit. Lucia, vidua Romana, a filio Eutropio, quod Christum multos annos coluisset, accusata, in ollam pice ac plumbo ferventem demittitur: unde incolumis evadens, cum ferro plumboque onerata per Urbem duceretur, Geminianum, nobilem virum, constantia fidei et martyrii ad Christum con-

vértit : quem étiam cum multis áliis ad fidem perductis, várie tortum, gloriósi martyrii abscisso cápite sócium hábuit. Quorum córpora Máxima, múlier christiána, honorífice sepelivit.

Te Deum laudámus. 19.
In Laud. Commem. simpl.
ut supra. 427.
Vesperæ de sequenti.

DIE XVII. SEPTEBRIS.

In Impressione
SS. Stigmatum in corpore
S. Francisci
Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter sequentia.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini,
coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem :
Hac die lætus méruit beáta
Vúlnera Christi.
Qui pius, prudens, húmilis,
pudicus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,
Donec humanos animávit
auræ
Spíritus artus.
Cujus ob præstans méritum
frequénter
Ægra quæ passim jacuére,
membra

Víribus morbi dómitis, salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem

Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,

Qui super cœli sólio corúscans,

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

In utrisque Vesperis,

✠ Signásti Dómine servum tuum Franciscum.

✠ Signis redemptionis nostræ.

Ad Magnif. Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui frigescente mundo ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuæ sacra Stigmata renovásti : concede propítius, ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœniténtiæ faciámus. Qui vivis et regnas.

✠ Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ✠ Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstiniens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ pössidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdiu et vestra largímini. Quid vero in hac lectiône dicat, audiámus : Qui vult post me venire, abneget semetípsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra : hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortásse laboriósium non est hómini relinquere sua : sed valde laboriósium est relinquere semetípsum. Minus quippe est abnegare quod habet : valde autem multum est, abnegare quod est.

✠ Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini no-

stri Jesu Christi : * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ✠ Ego enim Stigmata Dómini Jesu in corpore meo porto. — Per quem. Glória Patri. Per quem.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia quicumque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus sumimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium pössident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, citius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam corpóris induménta? Qui ergo contra diabolum ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 19.

In Quat. Temp. Lectio ix.
de Homilia et Commem.
Feriæ in Laud. tantum.

AD LAUDES.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublírior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis pérénne præmium.

Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, noxi
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tempore
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Christi, recepit Stigmata.

Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia
Polluta sorde deputans,
Ovans tenet cœlestia.

Te Christe Rex piissime
Hic confitendo jugiter,
Calcavit artes dæmonum,
Sævumque avèrni principem.

Virtute clarus, et fide,
Confessione sèdulus,
Jejuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.

Proinde te piissime
Precamur omnes supplices :

Nobis ut hujus gratia
Pœnas remittas debitas.

Patri perennis gloria,
Natòque Patris único,
Sanctòque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

✠. Justum deduxit.

Ad Bened. Aña. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dòmini tui.

Vesperæ de sequenti.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.
S. Josephi a Cupertino,
Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq. Ad Magnif. Aña. Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Oratio.

Deus, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti : perfice propitius, ut meritis et exemplo seraphici Confessoris tui Josèphi supra terrenas omnes cupiditates elevati ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit et regnat.

Et fit Comm. SS. Stigmatum, Aña. Hic vir despiciens mundum et terrèna, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

✠. Signasti. et Oratio. 430.

In I. Nocturno.

De Epistola secunda beati Pauli Apòstoli ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. iv. vers. vj. ad xij.

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi

Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus : ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur : aporiamur, sed non destituimur : persecutiōnem patimur, sed non derelinquimur : dejicimur, sed non perimus : semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum : ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

✠. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gaudium Dòmini tui. ✠. Dòmine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. — Intra.

Lectio ij.

Cap. v. vers. j. ad ix.

Scimus enim quoniam si terrèstris domus nostra hujus habitatiōnis dissolvatur, quod ædificatiōnem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam et in hoc ingemiscimus, habi-

tationem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes : si tamen vestiti, non nudi inveniāmur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati : eo quod nolumus exspoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Dòmino : (per fidem enim ambulamus, et non per speciem) audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et præses esse ad Dòminum.

✠. Justus germinabit sicut liliū : * Et florēbit in ætèrnum ante Dòminum. ✠. Plantatus in domo Dòmini, in atriiis domus Dei nostri. — Et florēbit.

Lectio iij.

Cap. xij. vers. j. ad x.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, et revelatiōnes Dòmini. Scio hómīnem in Christo ante annos quatuordecim, sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus

scit, raptum hujusmodi usque ad tertium cœlum. Et scio hujusmodi hominem, sive in corpore, sive extra corpus nescio, Deus scit: quoniam raptus est in paradysum; et audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam, et si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me: et dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℞. Iste cognovit. [102]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Oséphus a Cupertino, oppido in Sallentinis, diocesis Neritonensis, anno repa-

ratæ salutis millésimo sexcentésimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore præventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transégit. A diuturno molestoque morbo patientissime tolerato, Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit, utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, ordini seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores conventuales in cœnobio Cryptulæ, inter laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solèmnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum ac pœnarum genere corpus afflixit: spiritum vero sanctæ orationis altissimæque contem-

plationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut caritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa, miro planèque singulari modo in dies coruscaverit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

ELuxit præcipue ardentissima ejus caritas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo statim ab ecstasieum revocabat sola obedièntia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequeretur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus Prælato suo assere vere potuerit, se nihil habere, quod more religiosorum resignaret.

Itaque mundo sibique mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam, immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocínio, sicut ipse aièbat, omnia bona consequerentur.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loriam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

HÆC beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos caritate prod-